

Telep

Tücsök hosszan beleszívott a hüvelyk- és a mutatóujja közt összecsiszpva tartott cigarettába. A parázs felizzott. Mélyen letüdözte a füstöt, hunyorgott is hozzá. A csikket egy erőteljes pöccintéssel eldobta a szemközti pad felé. Rá sem nézett a pad támláján mellette ülő gyerekre, csak a válla fölött szólt oda neki: „Sanyika, taposd csak el!”, és fejével az aszfalton heverő, parázsló csikk felé bökött. A barnára sült, vézna fiúcska engedelmesen leugrott, eltaposta a csikket, és visszaült volna Tücsök mellé, ha az időközben odaérkező Klotyó el nem foglalja a helyét. Sanyika a világ minden kincséért sem szólt volna rá a valamennyiüknél fél fejjel magasabb, hórihorgas fiúra, ugyanakkor nehezebbre esett elfogadni, hogy ilyen könnyedén kitúrhatják a Tücsök melletti helyről, és egyáltalán, a padról. Tücsök másik oldalán ugyanis Csabi terpeszkedett, Klotyó mellett meg Zolti. Arról szó sem lehetett, hogy valaki az ülőkét válassza a támla helyett.

Tett hát egy hirtelen mozdulatot, és elindult a szomszédos lépcsőház irányába. „Hova a faszomba mégy?”, böffent rá Klotyó, mire Sanyika visszatért a padhoz, és olyasmit motyogott, hogy csak meg akarta nézni, nem jön-e le Andi. A név hallatán Tücsök felmordult. „Andi? Minek neked Andi, te? Kicsi a te pöcsöd Andihoz!” Rövid hatásszünetet tartott, hogy mind rá figyeljenek, majd sokatmondón hozzátette: „Múltkor megpináztam a strandon.” Klotyó felszívta a taknyát, krárogott, köpött egyet a pad mellé, aztán megjegyezte: „Azt te csak álmodtad.” Tücsök szeme megvillant. Kivette szőke lófarkából a gumit, lesimította a haját, és újra összefogta. Így akart időt nyerni a válaszadáshoz. Nem sokan mertek Klotyónak ellentmondani. „Nem álmodtam. Tiszta csupasz a pinája, isten bizony, borotválja. A meleg vízben ültünk, bátyámmal voltam, Andi meg Erikával, vagy hogyishívják, tudod, az a girhes. Már haza akartak indulni, de mondtam neki, fontosról van szó, üljön már egy kicsit mellém. Mellém ült, geci, első szóra. Mondom, járnék vele. Erre vigyorog. Mondom, mért nem vette még észre, milyen szerelmes vagyok bele már vagy két hónapja. Erre elkezd, hogy ne szívassam. Mondom, dehogy szívatom, esküszöm, szeretem. Magyaráztam neki még vagy tíz percig, mondtam, elviszem a Sirályba, tudom, szeret diszkóba járni. Na, oszt addig-addig, míg beleült az ölembe, én meg elkezdtem a combját simogatni, erre vigyorgott, hogy ne csikizzem. Ilyen egy hülye picسا! Érted, nekem már áll felfele a farkam, baszd meg, ez meg vigyorog, hogy csikizem. Mondom, smároljunk, akkor nem fog tudni vigyorogni. Azt mondja, ő még senkivel nem smárolt. Faszom se hiszi el, tavaly már Elekessel járt, bátyámnak mesélte Elekes. Mondom, ne izguljon, csak dugja be a nyelvét a számba, és engedje, hogy én is bedugjam neki az enyémet. Erre megint vigyorgott, de utána engedte. Jól smárolt, tutira gyakorolta már. Megint simogattam

a combját, de már siettem, el akartam jutni a bugyijáig. Nem ellenkezett, amikor benyúltam, szerintem élvezte. Bedugtam az egyik ujjamat, húzgáltam egy kicsit ki-be, aztán a másikat is mellé, két ujjal pináztam. Na, akkor valahogy észbe kapott, kiugrott az ölemből, hogy mit képezek. Kirohant a vízből, a girhes Erika már a törülközőnél várta, aztán eltűntek, a buszmegállóban se értük őket utol, pedig bátyám még fütyült a sofőrnek, hogy várjon meg, de bezárta az ajtót a faszszopó.”

Zolti szólalt meg először. „És?” Tücsök ingerülten kérdezett vissza: „Mi és?” Zolti kifejtette részletesebben: „Akkor most jártok?” Tücsök felcsattant: „Hogy az istenbe járnánk, te állat? Azóta nem is láttam.” Leugrott a padról, és szétvetett lábakkal megállt a társaság előtt. Csabi odanyújtotta a cigis dobozát. „Ne idegeskedjél már, baszd meg. Vegyél egy szálát. Tegnap hoztam a Panni boltjából. Ajándékba adta. Érted, a-ján-dék-ba. Akció volt, két sportszelet mellé járt egy doboz cigi.” Jelentőségteljesen meglapogatta a térdnadrágja combján elterülő méretes zsebet, és nagyon elégedett volt a saját szellemességével. Utána hosszú percekig csend következett, cigiztek.

Klotyó törte meg a hallgatást egy hangos és hosszú, igazi Klotyó-féle fíngással. Ezen mind elkezdtek nyerítve röhögni. Sanyika ámuló pillantást vetett a borostás arcú fiúra. „Ezt hogy csinálsz? Megtaníthatnál!” Klotyó szánakozón nézett a gyerekekre. „Egy faszt, kisfiam, ez műhelytitok. Apáról fiúra száll nálunk, ez a családunk specialitása. A nőket is ezzel hódítjuk meg.” Megint röhögtek, majd a Zolti pisszegésére abbahagyták. „Pszt, pszt! Ott jön Andi.” A szomszéd lépcsőház ajtajában tényleg felbukkant egy szőke lány. Dús haja a válláig ért, sortot és rövid pólót viselt strandpapuccsal. Kezében nejlonszatyrot lóbált, a kisbolt felé indult. Klotyó rekedtes, mutáló hangon elbődült: „Andi-Mandi, itt a randi! Hova sietsz, szépségem?” Csabi komolyságot erőltetve érdeklődött: „Tényleg borotválod?” Zolti szinte prüszkölte a szavakat: „Melyik ujjá jobb Tücsöknek? Az egyik vagy a másik?” A lány elvörösödött, meggyorsította a lépteit, és egy „Idióták!” felkiáltással befordult a ház sarkán.

Tücsök tombolt. „Mekkora geciládák vagytok, baszd meg! Ezek után biztos nem fog velem járni!” Klotyó közömbösen kérdezte: „Mér? Járni akarsz vele, vagy csak megkúrni?” A kék szemű fiú pillanatnyi gondolkodás után megvonta a vállát: „Nem nagy különbség. Elég, ha egyszer hagyja magát.” Zolti és Csabi egyetértésben bólogattak: „Na látod, akkor mit izgulsz. El lesz intézve.” Tücsök továbbra is ideges volt: „Mi a faszomról beszéltek? Úgy őrzi a nagyanyja, mint a Dárius kincsét, vagy mi a picsát. Elbasztátok nekem, pedig még kiengeszteltem volna a múltkoriért.”

Klotyó is leugrott a padról. „Hát engeszteljed, baszd meg, ne rinyájjál! Gyerünk utána a boltba. Tücsök vesz Andikának jégkrémet, megkérleli szépen, és szent a béke, ásó, kapa, nagyharang. Csabika hazamegy, lehozza a kazettás magnóját, Zolti szerez bele négy elemet.” Sorban leugráltak, félre-pöckölték a csikkeket, és elindultak; Zolti és Csabi a tér túlsó sarkán álló tizemeletes irányába, Tücsök és Klotyó pedig a három háztömbbel odébb lévő éjjel-nappali ABC felé. Sanyika tétovázott, mivel nem kapott utasítást. Végül Tücsökék nyomába eredt. A bolthoz érve előreügetett, belesett az aj-

tóból, és készségesen jelentette a másik kettőnek: „Még bent van. Valamit tárgyal Pannival.” Klotyó rendelkezett: „Akkor én Tücsökkel bemegyek, te meg itt megvársz. Világos, kisfiam?” A kisfiú sűrűn bólogatott, és betömött a szájába egy rágógumit.

„Kézcsókom, hölgyeim!”, a boltba lépve Klotyó túljátszott udvariassággal köszönt, majd a pult mögött álló, vörösre festett hajú, kissé nyúzott arcú fiatal nőhöz fordult. „Panni-Manni, fogok kérni két doboz sört, három cigit, meg elveszek egy Balatont.” A nő az italt és a cigarettát a pultra rakta. Klotyó mézesmázás hangon folytatta: „Meg adjad már vissza, légy oly drága, a Bon Jovi-kazettámat, amit vagy száz éve kértél kölcsön. Ha nem gond.” Ezalatt Tücsök Andihoz somfordált, és legszelídebb arkifejezését felöltve megszólította: „Figyelj csak, bocsi a múltkoriért, nem akartam genyó lenni, tényleg járnék veled, mondjál már igent.” Klotyó elvette a pultra rakott magnókazettát, a többi árut kaján vigyorral visszatolta az eladó lány elé, aztán a haverja segítségére sietett. „Mondjál már igent neki, Andi-Mandi, megőrül érted, már minket is megőrjít a rinyálásával, nem tud nélküled élni. Nézzél már rá, tiszta idegroncs, aludni se bír.” Tücsök a padlót bámulta, és átkozta magában Klotyót az eltúlzott színjátékért. Amaz nem kapott észbe, és heves gesztikulálás közepette folytatta: „Meglépetést szervezett neked ma estére, tiszta romantikus lesz, meglátod, csak legyél otthon.” A lány szabadulni szeretett volna az ostromgyűrűből, a kijáratnál csak annyit vetett hátra a válla fölött: „Oké, meglátom.”

126

A fiúk kinyomakodtak Andi sarkában, hónuk alá kapták Sanyikát, és vízszatártek a ház előtti padra. Addigra Csabi a magnóval és Zolti a négy elemmel azon munkálkodtak, hogy működésre bírják a szebb napokat látott készüléket. Klotyó kezükbe nyomta a Bon Jovi-kazettát. „Ezt rakjátok be! Van egy lassú szám a B oldalon, bedofrózisz vagy mi. Az kell ide, lánykérés lesz”, és Tücsökre kacsintott. Csabi levette megkopott baseballsapkáját, gondterhelten vakarta a fejét. „Nemtom, mi a faszom van, nem tekeri a szalagot.” Zolti a kezében tartott napszemüvegében nézte az orrát, és egy pattanást vakart el rajta, láthatóan sokadszorra. Tücsök türelmetlenül kikapta cimborája kezéből a magnót, felnyitotta az elemtartó fedelet, kivette a kis hengereket. „Szerintem ezek lemerültek. Nem volt másik?” Zolti a fejét rázta, kézfejjével letörölte a véres-gennyes cseppet az orráról, kézfejét beletörölte a nadrágjába. Klotyó körülnézett: „Akkor iszkiri, ki merre lát, kerítsetek már négy kibaszott elemet. Kérdezzétek meg Pannit, a szomszédokat, az újságosnénit, akit akartok. Tíz perc múlva gyülekező.”

A megbeszélrt időben újra együtt volt a csapat. Keserves képet vágtak valamennyien, nem sikerült feltöltött elemeket találniuk. Sanyika cincogva megszólalt: „Ne kérdezzük meg Andi nagymamáját?” Klotyó tüstént leugatta: „Normális vagy, kisfiam? Épp a vénasszonytól kunyeráljunk?” Azonban Tücsök, aznap már másodszor, ellentmondott Klotyónak: „Szerintem is kérdezzük meg. Harapni csak nem fog!” És már indult a kaputelefon felé. Alulról a második gomb mellé volt kiírva a szülők neve: Szekeres. Tücsök megnyomta a gombot, és magában fohászkozott, hogy ne a lány, hanem a nagyanyja szóljon bele. Jól számított. „Igeen?” – hallotta az öregasszony

fátyolos hangját a műanyag dobozból. Tücsök elrendezte a vonásait, mint-ha beszélgetőpartnere nem csupán hallaná, de látná is. Csak ezután vágott bele, a lehető legudvariasabb hangján: „Kezicsókolom, Andi barátai vagyunk, elnézést a zavarásért, csak nem tetszene tudni adni négy darab elemet, mert van itt egy magnónk, amivel Andinak szeretnénk egy kis meglepetést okozni, de sajnos lemerült az elem, és nem fog benne a kazetta.” A néni csak annyit mondott: „Pillanat”, és letette a telefont. Tücsök értetlen arccal bámult a többiekre, akik viszonozták a tekintetét, és szemöldökük, válluk mozzgatásával igyekeztek bizonytalanságukat kifejezni.

Néhány perc múlva a szikár, szigorú tekintetű néni megjelent az ajtóban, és katonás léptekkel odament a padhoz. „Tessék, itt van két zsebtelep. Csak ez volt itthon. Tegyétek el ajándékba. Cserébe kotródjatok innen jó messzire, a színeteket se lássam többet. Andrea nem a barátotok. Szeptembertől a városközpontban fog gimnáziumba járni, oda költözünk. A szülei befejezték a lakás felújítását, amit még a múlt tavaszon vettek.” Azzal sarkon fordult, választ sem várva eltűnt a megrepedt üvegű lépcsőházi ajtó mögött.

A fiúk néhány másodpercig bámultak egymásra, a magnóra, a néni hült helyére. Ezúttal Csabi, aki a magnó tulajdonosaként bizonyos előjogokkal rendelkezett, állt elő egy ötlettel: „Baszki, szerenádozzunk egyet a Panninak. Csak úgy, torokból. Hátha mégiscsak kapunk a két lapos elemért cserébe normálisat.” Zolti azonnal tódított: „Vagy valami mást. Lehet, hogy ő is borot...” Klotyó közbevágott: „Majd Tücsök kipuhatolja. Előbb kipuhatol, aztán bekeményít, ugyebár?” Mindnyájan nyerítve röhögtek, feltápászkodtak a padról, cigarettára gyűjtottak, és elindultak a kisbolt felé. Útközben Tücsök éneklésbe fogott, amelybe hamarosan bekapcsolódtak a haverok is: „Jééégből vagyooook, talán fel sem olvadoook...”

Helyesbítés

A Mozgó Világ 2023. évi 5. számának 57. oldalának első bekezdésében Államszocializmus című, Bokros Lajos könyvéről készült írásomba – figyelmetlenségből – rossz, hibás, a szerző könyvének gondolatmenetét félreértelmező szöveget írtam. A helyes szöveg: „Bokros könyvének igazi újdonsága, hogy olyan szerzők munkásságát elemzi, mint a nagy öreg, a »renegát« Kautsky és öt későbbi kortárs, Hannah Arendt, Friedrich Hayek, Karl Polányi, Karl Popper, Joseph Schumpeter, akik már a nagy szovjet csiszka, a 30-as évek terrorjának időszaka előtt, minden rokonszenvük, minden kapitalizmusban tapasztalható zavar ellenére is a szocializmusról írott műveikben arra a következtetésre jutottak, hogy a szocializmus bár lehetséges, de nem kívánatos és – Schumpeter és Polányi Károly kivételével, akik a kapitalizmus válsága miatt azt elkerülhetetlennek tartották, nem is elkerülhetetlen.” Az olvasóktól és a könyv szerzőjétől, Bokros Lajostól a könyvének a szocializmus elkerülhetetlenségét elemző következtetését rosszul interpretáló szövegem miatt elnézést kérek. (Csillag István)